

ZBULESA E DHËNË NGA PERËNDIA

Fjala «zbulesë» mund të përkufizohet si «zbulimi i diçkaje të re, shfaqja e diçkaje të panjohur më parë». Në lidhje me Perëndinë, fjala «zbulesë» do të thotë «shfaqje e Perëndisë apo e vullnetit të Tij ndaj njeriut». Pra, ky mësim i titulluar: «Zbulesa e dhënë nga Perëndia» është një studim se si Perëndia i ka bërë të njohur njeriut se kush është Ai dhe cili është vullneti i Tij për njerëzit.

Shfaqja apo zbulimi hyjnor mund të kuptohen me të vërtetë vetëm kur natyra e Perëndisë kuptohet ashtu si duhet. Ne tashmë e kemi studjuar natyrën e Perëndisë dhe e dimë se Ai i do gjithë krijesat e Tij, njerëzit, dhe kujdeset për ta. Për shkak të kësaj mirësie dhe dashurie, Perëndia gjeti mënyrat me anë të të cilave do t'i jepte njeriut informacion të mjaftueshëm për Vetën dhe vullnetin e Tij. Ky informacion duhej të vinte nga Perëndia, sepse asnjë tjetër përveç Atij nuk mund ta bënte këtë! Bibla na e tregon këtë fakt:

Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjërat e njeriut, përveç se fryma e njeriut që është në të? Po kështu asnjëri s' i njeh gjërat e Perëndisë, përveç Frymës së Perëndisë. Tani kemi marrë, ... Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjërat që na janë dhuruar falas nga Perëndia. Për këto edhe flasim, por jo me fjalë të mësuara nga dituria njerëzore, por të mësuara nga Fryma e Shenjtë, duke i krahasuar gjërat frymërore me fjalë frymërore (1 Korintasve 2:11-13).

Fjalët e dhëna nga Fryma e Shenjtë gjenden në librin të cilin ne e quajmë «Bibël». Kjo është

«shfaqja» apo «zbulesa» që do të studjojmë në këtë mësim.

PSE ËSHTË E DOMOSDOSHME SHFAQJA HYJNORE

Pavarësisht nga teknologjia moderne dhe nga përparimet e mëdha, ne nuk mund t'u përgjigjemi pyetjeve më elementare, që për një kohë të gjatë e kanë shqetësuar njeriun, si p.sh.: «Nga erdhi njeriu?», «Çfarë bën njeriu në tokë?», «Çfarë vjen pas vdekjes?» dhe «Pse provojmë dhembje, vuajtje dhe shqetësime?» Pavarësisht nga përpjekjet e shumta, njeriu nuk ka qenë në gjendje t'u përgjigjet këtyre pyetjeve. Mendjet njerëzore nuk janë në gjendje të japin përgjigjet e duhura. Këto përgjigje duhet të vijnë nga një burim tjetër. *Pa patur një shpjegim nga Perëndia, shpjegim i cili mund të gjendet në Fjalën e tij, Biblën, ne kurrë nuk mund të gjejmë përgjigjet e pyetjeve të tilla.*

Pa këtë shfaqje hyjnore, Biblën, kurrë nuk do të ishim në gjendje të njihim Perëndinë. Mund të vërejmë disa nga karakteristikat e Perëndisë (fuqinë, aftësinë krijuese, inteligjencën) të shfaqura në natyrën rreth nesh, por karakteri i Tij moral shfaqet vetëm në Bibël. Pa Biblën nuk do të ishim në gjendje të njihim dashurinë, vërtetësinë, shenjtërinë dhe drejtësinë e Tij. Nderimi ynë për Perëndinë do të ishte i papranueshëm, sepse nuk do të dinim çfarë pret Perëndia që ne të bëjmë (Veprat 17:23). Shpesh Bibla konfirmon faktin se njeriu nuk është në gjendje

ta njohë Perëndinë nëse Perëndia vetë nuk do t'i tregojë njeriut për veten e Tij. Profeti Isaia shkroi: «Në të vërtetë ti je një Perëndi që fshihesh,...“Duke qenë se mendimet e mia nuk janë mendimet e tua dhe as rrugët e tua nuk janë rrugët e mia”, thotë Perëndia. “Ashtu si qiejtë janë më të lartë se toka, kështu edhe rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja”» (Isaia 45:15, 55:8-9; 1 Timoteut 6:15-16).

Pa shfaqjen hyjnore njeriu nuk mund ta dallojë të mirën nga e keqja. E mira dhe e keqja përcaktohen vetëm nga karakteri moral i Perëndisë dhe njeriu mund ta njohë këtë karakter vetëm kur Perëndia ia bën të njohur njeriut! Kur nuk e kuptojmë Perëndinë, s'mund të njohim se çfarë është e mirë apo e keqe. Te libri i Oseas lexojmë se kurthet, të gënjerit, vrasja, vjedhja dhe dhuna ishin kudo. Pse? Cili ishte shkaku i këtij imoraliteti? Osea 4:1 thotë se kjo ndodhi, sepse nuk kishte «sinqeritet, as mëshirë dhe as njohje të Perëndisë në vend». Fakti që njeriu nuk dallon të mirën nga e keqja shikohet në civilizimet e Egjiptit, Greqisë dhe Romës. Të gjitha këto shtete ishin kthyer në qendra të rëndësishme të dijes dhe filozofisë, por secila kishte probleme të mëdha me moralin (Romakëve 1:28; 2 Korintasve 4:4).

Pa shfaqjen hyjnore njeriu nuk do të kishte ndonjë plan për shpëtimin. Njeriu është i ndërgjegjshëm se shpirti i tij është i infektuar nga një sëmundje, por ai nuk është në gjendje të gjejë kurën. Si pasojë, njeriu më kot përpiket në errësirë të gjejë një përgjigje që ai vetë nuk e gjen dot. Pa zgjidhjen e problemit të mëkatit, të bërë të njohur nga Perëndia, njeriu do të vazhdonte të bënte një jetë të humbur dhe të pakuptimtë (Isaia 1:5-6, 15-19).

Pa shfaqjen hyjnore do të mbeteshim përjetë injorantë rreth Perëndisë, rreth vetes tonë, botës tonë dhe të ardhmes tonë.

SI IA BËN PERËNDIA TË NJOHUR VULLNETIN E TIJ NJERIUT?

Bibla na mëson se Perëndia, në mënyrë të kufizuar, ia ka bërë të njohur natyrën e Tij njeriut, përmes mrekullive të natyrës dhe me anë të ndërgjegjes, me të cilën Ai ka pajisur çdo njeri. Prova që Perëndia shfaqet me anë të natyrës gjendet te Psalmeve 19:1-6 dhe Romakëve 1:19-20. Dikush duhet të mohojë çdo gjë që ndodhet në botën rreth tij që të mos pranojë këtë provë (Romakëve 1:21-

23). Fakti që Perëndia shfaqet, gjithashtu, në ndërgjegjen tonë verifikohet nga Romakëve 2:14-15. Meqenëse njeriu u krijua në ngjashmëri me Perëndinë, ai u krijua me një natyrë morale dhe shpirtërore. Një njeri mund ta detyrojë veten e tij të braktisë këtë natyrë të lindur, këtë aftësi të lindur për të dalluar të mirën nga e keqja, por kjo nuk do të thotë se ky njeri lindi (u krijua) pa këtë aftësi apo natyrë!

Edhe pse natyra dhe ndërgjegja janë të njohura për të na orientuar ndaj Perëndisë, ato nuk mund të na e shfaqin Perëndinë plotësisht. Ato nuk janë në gjendje të paraqesin personin, shenjtërinë dhe dashurinë e Perëndisë nëpërmjet së cilës kemi shpëtimin. Ato nuk janë në gjendje të na drejtojnë në rrugën e shpëtimit prej mëkateve tona. Ja se ç'thotë një studjues, autor i shumë librave, për pamundësinë e njohjes të Perëndisë vetëm nëpërmjet natyrës dhe ndërgjegjes njerëzore:

Natyrë flet shumë për ekzistencën e Perëndisë, por nuk thotë asgjë për shpëtimin e një mëkatari... Asnjë rrokje nuk dëgjohet nga qiejt blu mbi ne dhe as nga toka jeshile poshtë nesh. Erërat e zhurmshme nuk thonë ndonjë gjë, vetëtimat e frikshme nuk tregojnë asgjë. Kur vjen fjala për shpëtimin e mëkatarëve, gjithë natyra është e heshtur si një varr.

Ne kemi nevojë për më shumë se natyrën dhe ndërgjegjen për të njohur Perëndinë dhe vullnetin e Tij për ne. Për të mos e lënë njeriun pa këtë njohje kaq të domosdoshme, Perëndia e ka bërë të njohur veten e Tij në një sërë mënyrash të cilat, më në fund, u kurorëzuan me Biblën, e cila është shfaqja e plotë dhe e përkryer Perëndisë.

SI KA EVOLUAR NJOHURIA PËR PERËNDINË?

Është e kuptueshme se Perëndia do t'i shfaqej njeriut gradualisht. Njeriu nuk do të mund ta kuptonte gjithë atë që Perëndia vendosi t'i shfaqte, në qoftë se kjo do t'i jepej e gjitha në të njëjtën kohë. Njeriu duhej të mësonte pak e nga pak për Perëndinë dhe atë që Ai kërkon nga krijesat e Tij. Shikoni hapat sipas të cilave kjo shfaqje graduale e Perëndisë iu bë e njohur njeriut, hapa nëpërmjet të cilëve u arrit të shfaqja përfundimtare dhe e plotë e Perëndisë.

E para, shikoni mënyrat se si Perëndia iu bë i njohur njeriut. Bibla na tregon se Perëndia iu shfaq njeriut qysh nga kohërat më të hershme. Perëndia, duke iu bërë i njohur shumë njerëzve, kishte si

qëllim që ata ta njihnin Atë dhe vullnetin e Tij. Midis të tjerëve, Ai iu shfaq Abrahamit (Zanafilla 17:1, 22, 18:1); Isakut (Zanafilla 26:2); Jakobit (Zanafilla 32:30); Moisiut (Eksodi 3:2–6, 33:11) dhe Gideonit (Gjyqtarët 6:12, 14, 18).

E dyta, vëreni se si Perëndia përdori ëndrrat dhe vizionet për t'i bërë të njohur njeriut pjesë të vullnetit të Tij. Vizione iu dhanë Jakobit (Zanafilla 28:12–16); Solomonit (1 Mbretërve 3:5–15); Danielit (Danieli 2:19, 28); Jozefit (Mateu 1:20; 2:13), sa për të përmendur disa. Pjesë të tjera të Biblës tregojnë se si Perëndia përdori ëndrra edhe vizione për të bërë të njohur vullnetin e Tij.

E treta, mendoni rreth mrekullive dhe shenjave që u kryen. Këto tërhoqën vëmendjen e njeriut për fuqinë dhe sovranitetin e Perëndisë së plotfuqishëm. Shenja si: përmbytja (Zanafilla, kapitujt 6–9), shkatërrimi i Sodomës dhe shpëtimi i Lotit (Zanafilla 19), ferra që digjej dhe Moisiu, plagët e Egjiptit dhe çlirimi i Izraelit nga skllavëria në Egjipt (Eksodi, kapitujt 4–12) janë vetëm disa prej shenjave dhe mrekullive të përdorura nga Perëndia për t'i bërë të njohur vullnetin e Tij hyjnor njeriut.

E katërta, mendoni për profetët që folën fjalën e Perëndisë. Perëndia zgjodhi disa individë të caktuar me anë të të cilëve u fliste njerëzve që ishin larguar nga rruga e Tij. Këta profetë ishin të zgjedhur nga Perëndia dhe folën vetëm fjalë nga Perëndia. Ishte Perëndia Ai që i tha Moisiut: «Dhe tani shko, unë do të jem me gojën tënde dhe do të mësoj atë që duhet të thuash» (Eksodi 4:12). Roli i këtyre profetëve ishte të përgatisnin rrugën për ardhjen e Krishtit në këtë botë.

E pesta, mendoni për Jezun Krishtin, i cili erdhi në tokë për të bërë më shumë të njohur Perëndinë e plotfuqishëm të qiellit. Ardhja e Jezusit ishte pika e kurorëzimit të planit të Perëndisë për t'u treguar njerëzve vullnetin e Tij. Te libri i Hebrenjve thuhet: «Perëndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë mënyra etërve me anë të profetëve, së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të të gjitha gjërave, me anë të të cilit e krijoi dhe gjithësinë» (Hebrenjve 1:1–2). Njeriu, duke parë Krishtin që ecte dhe mësonte njerëzit në tokë, e kuptoi qartësisht natyrën dhe karakterin e Perëndisë. Krishti tha: «Kush më ka parë mua, ka parë Atin» (Gjoni 14:9; gjithashtu shikoni te Gjoni 1:18 dhe Mateu 11:27). Sa të privilegjuar ishin të gjithë ata që mundën t'i qëndronin pranë Krishtit, të

gjithë ata që e panë apo e dëgjuan kur ai mësonte njerëzit! Po ata që asnjëherë nuk e panë apo nuk e dëgjuan Krishtin? Si mund të jenë ata pjesëmarrës në këtë shfaqje? Kësaj pyetjeje i jepet përgjigje në hapin e fundit të shfaqjes graduale të Perëndisë.

E gjashta, mendoni për Biblën si shfaqjen e fundit nga Perëndia. Përmes faqeve të Biblës ne mund të lexojmë dhe të njohim gjithë hapat e shfaqjes graduale të Perëndisë. Në Bibël zbulojmë gjithçka që kemi nevojë për të njohur Perëndinë dhe vullnetin e Tij. Bibla është fjala e Perëndisë. Ajo është e plotë dhe në gjendje që të pajisë njeriun e sotëm me gjithë informacionin e nevojshëm për të qenë i pranueshëm përpara Perëndisë. Te 2 Pjetër 1:3 dhe te 2 Timoteut 3:16–17, Perëndia deklaroi se Bibla është më se e mjaftueshme për t'i bërë të ditur vullnetin e Tij njeriut. Pa Biblën ne nuk jemi në gjendje të njohim Perëndinë! Pa atë shfaqja graduale e Perëndisë nuk është e kompletuar! Fjala e shkruar e Perëndisë është shfaqja me e plotë e vullnetit të Tij për njeriun. Fjala e shkruar është e përkryer dhe e plotë, si rrjedhim, në ditët e sotme ne nuk kemi nevojë për ëndrra, vizione, shenja, mrekulli apo ndonjë gjë tjetër që të na tregojnë vullnetin e Perëndisë! Nëse e studiojmë Biblën seriozisht dhe i përgjigjemi vullnetit të Perëndisë që gjendet në të, ne do të jemi në gjendje t'i bindemi Atij plotësisht. Nuk kemi nevojë për ndonjë gjë tjetër përveç Biblës!

KONKLUZIONI

Dashuria e Perëndisë bëri që Ai t'i shfaqet njeriut. Perëndia zgjodhi që t'i shfaqet njeriut në mënyrë graduale, në mënyrë që njeriu të ishte në gjendje ta kuptonte atë plotësisht. Kjo shfaqje u përfundua me shkrimin e librit të fundit të Testamentit të Ri. Ne mund ta njohim Perëndinë sot. Njeriu mund të njohë vullnetin e Tij dhe me bindje mund të përmbushë urdhëresat e Tij. Ky pohim të jep shumë qetësi!

Perëndia dëshiron për këdo sot që të njohë madhësinë e Tij dhe t'i përgjigjet vullnetit të Tij sa nuk është akoma shumë vonë. Bibla thotë se një ditë kësaj bote do t'i vijë fundi.

Perëndia nuk vonon plotësimin e premtimit të tij, siç disa besojnë që ai bën; por është i durueshëm ndaj nesh, sepse nuk do që ndokush të humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim. Dhe dita e Zotit do

të vijë si një vjedhës natën; atë ditë qiejtë do të shkojnë me krismë, elementët do të shkrihen nga të nxehtit dhe veprat dhe toka që janë në të do të digjen krejt (2 Pjetër 3:9–10).

Mendoni seriozisht rreth këtyre pyetjeve: «A e njihni vullnetin e Perëndisë?» Nëse po, «A i jeni bindur vullnetit të Tij plotësisht?» Perëndia, nëpër-

mjet Biblës, thotë se për t'iu bindur Atij duhet të besoni në Krisht, të pendoheni për t'iu kthyer një jetë të perëndishme, të jeni gati për të pranuar besimin tuaj dhe të varroseni me Krishtin përmes pagëzimit. Lexojeni fjalën e Perëndisë duke marrë parasysh kërkesat e gjendura te Romakëve 10:9–13; Veprat 2:37–38; Veprat 22:16 dhe Romakëve 6:1–4.

Autor: *John L. Kachelman, Jr.*
Marrë nga studimi: “*Perëndia kundër ateizmit*”
© 2002, 2003 E VERTETA PER SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara